

tilsvarende regler vedrørende alders- og invalide-
renten, vil disse ægtepar opnå en stigning i folke-
eller invalidepensionen, der er større end for andre
ægtepar, hvis eneste indtægt består i folke- eller
invalidepension.

Man har derfor fundet det rimeligt at foreslå de
gældende maksimalindkomster nedsat. For at
undgå, at disse nedsættelser skal forøge indkomst-
skatterne for de skatteydere, hvis indtægt alene
eller for den allervæsentligste dels vedkommende
består af folke- eller invalidepension, foreslås den
ved ligningsloven for skatteåret 1956-57 indførte
atfrappingsregel, hvorefter nedslagsbeløbet ikke kan
overstige *halvdelen* af forskellen mellem maksimal-
indkomsten og den skattepligtige indkomst, erstat-
tet med en bestemmelse om, at nedslagsbeløbet
ikke kan overstige den *fulde* forskel mellem maxi-
malindkomsten og den skattepligtige indkomst.
En lignende atfrappingsregel har været gældende
for skatteårene 1948-49—1955-56.

De for skatteåret 1957-58 gældende maksimal-
indkomster og nedslag for forsørgere og de for
skatteåret 1958-59 foreslåede beløb, der skal an-
vendes såvel for forsørgere som for ikke-forsørgere,
udgør:

	For skatteåret 1957-58	For skatteåret 1958-59
<i>Hovedstadsområdet:</i>	kr.	kr.
Maksimalindkomst	11 000	8 800
Nedslag	3 500	3 800
<i>Købstæder m. v.:</i>		
Maksimalindkomst	10 000	8 200
Nedslag	3 100	3 400
<i>Landkommunerne:</i>		
Maksimalindkomst	9 000	7 600
Nedslag	2 700	3 000

De foreslåede regler vil bevirke, at ægtepar, hvis
indtægter udelukkende eller for den allervæsentligste
dels vedkommende består af folke- eller invalide-
pension, vil undgå skattestigninger. For ægtepar
med lidt større indkomster vil de foreslåede regler
medføre skattestigninger. Disse skattestigninger
vil variere med indkomsten og for skatteydere, hvis
indtægter er uforandrede fra skatteåret 1957-58
til skatteåret 1958-59, andrage indtil ca. 400 kr.

For enlige skatteydere, der hidtil er beskattet
som forsørgere, men som efter reglerne i forslaget
§ 35 skal betragtes som ikke-forsørgere, vil beskat-
ningen efter skalaerne for ikke-forsørgere som
allerede nævnt medføre visse skattestigninger.
Herudover vil de foreslåede nedsættelser af maxi-
malindkomsterne bevirke, at disse skatteydere —
ligesom ægtepar — gennemgående vil få skatte-

forhøjelser, dersom deres skattepligtige indkom-
ster ligger mellem ca. 6 000 kr. og de hidtil gældende
maksimalindkomster.

De foreslåede bestemmelser vil endvidere berøre
ca. 15 000 enlige, der hidtil har fået nedslag som
ikke-forsørgere. Den omstændighed, at de pågæl-
dende nu skal have samme nedslag som forsørgere,
vil bevirke, at deres nedslag bliver større end efter
de gældende regler. Der vil derfor normalt blive
tale om skattnedsættelser i disse tilfælde. Endelig
vil et mindre antal ikke-forsørgere, som efter de
gældende regler ikke ville kunne få nedslag, opnå
dette efter forslagetets bestemmelser, fordi de nu
foreslåede maksimalindkomster er højere end
maksimalindkomsterne for ikke-forsørgere efter de
gældende regler.

Til § 33.

I denne bestemmelse foreslås det at opretholde
den bestående ordning, hvorefter skatteydere, der
første gang har etableret eller overtaget selvstændig
erhvervsvirksomhed, under visse betingelser kan
opnå bevillingsmæssig nedsættelse i den skatte-
pligtige indkomst. Den for skatteåret 1957-58
gældende regel, der findes i ligningslovens § 24,
kan anvendes, hvor etablering har fundet sted i
perioden mellem den 1. april 1951 og den 1. novem-
ber 1956. Det foreslås nu, at denne periode — lige-
som ved ligningsloven for skatteåret 1957-58 —
rykkes et år frem, medens reglerne i øvrigt ikke
ændres.

Til § 34.

Med hensyn til denne bestemmelse henvises til
bemærkningerne til § 14, stk. 2.

Til § 35.

Ved denne bestemmelse foreslås statsskatte-
lovens forsørgerbegreb ændret.

De gældende regler om, hvilke personer der skal
beskattes som forsørgere, har givet anledning til
kritik. Medens der har været almindelig enighed
om, at gifte mænd, der sambeskattes med hustruen,
skal betragtes som forsørgere, har der med hensyn
til spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder
andre skatteydere skal kunne opnå forsørgerstilling,
gjort sig forskellige opfattelser gældende. Efter
de gældende regler opnår en person, der har været
gift, forsørgerstilling, når blot vedkommende har
egen husstand, d. v. s. egen lejlighed eller dog del
af en lejlighed, hvori den skattepligtige sædvanlig
tilbereder og indtager sine måltider. En forhen
gift person betragtes også som forsørger, hvis ved-
kommende har forsørgerpligt over for børn under
18 år. En person, der aldrig har været gift, anses
derimod kun som forsørger, hvis vedkommende